



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 886/2015
22.10.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног И.С., због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног И.С., адвоката Н.Д., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 104/10 од 14.11.2011. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1853/12 од 16.12.2014. године, у седници већа одржаној дана 22.10.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као неблагоприятан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног И.С., поднет против правноснажне пресуде Вишег суда у Новом Саду К 104/10 од 14.11.2011. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1853/12 од 16.12.2014. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К 104/10 од 14.11.2011. године, окривљени Ј.Д., Д.Ђ. и И.С., оглашени су кривим због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, па су осуђени и то: окривљени Ј.Д. на казну затвора у трајању од две године, окривљени Д.Ђ., на казну затвора у трајању од четири године у коју му се урачунава време проведено у притвору од 06.02.2004. до 07.06.2007. године и окривљени И.С. на казну затвора у трајању од две године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 04.04.2003. до 03.07.2003. године. На основу члана 206. ЗКП, оштећено предузеће је ради остваривања имовинскоправног захтева упућено на парницу. На основу члана 196. став 1. и члана 193. став 2. тач.1. и 9. ЗКП, окривљени су обавезани да солидарно надокнаде трошкове кривичног поступка у износу од 328.330,00 динара, који су таксативно наведени у изреци првостепене пресуде и на име судског паушала износ од по 10.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1853/12 од 16.12.2014. године, делимичним усвајањем жалбе окривљеног Д.Ђ. лично, жалбе браниоца

окривљеног Д.Ђ., адвоката С.Д., жалбе браниоца окривљеног И.С., адвоката У.К., жалбе браниоца окривљеног И.С., адвоката С.П. и жалбе браниоца окривљеног Ј.Д., адвоката Д.М., преиначена је првостепена пресуда у делу одлуке о правној квалификацији и у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је другостепени суд радње окривљених Ј.Д., Д.Ђ. и И.С., описане у изреци првостепене пресуде, правно квалификовао као кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. КЗ, па их осудио и то: окривљеног Ј.Д., на казну затвора у трајању од две године, окривљеног Д.Ђ., на казну затвора у трајању од четири године у коју му се урачунава време проведено у притвору од 06.02.2004. године до 07.06.2007. године и окривљеног И.С. на казну затвора у трајању од две године у коју му се урачунава време проведено у притвору од 04.04.2003. до 03.07.2003. године. Истом пресудом одбијене су као неосноване жалба Вишег јавног тужиоца у Новом Саду и жалба окривљеног И.С. лично, у преосталом делу жалба окривљеног Д.Ђ., лично, жалба браниоца окривљеног Д.Ђ., адвоката С.Д., жалба браниоца окривљеног И.С., адвоката У.К., жалба браниоца окривљеног И.С., адвоката С.П. и жалба браниоца окривљеног Ј.Д., адвоката Д.М., а првостепена пресуда је потврђена у непреиначеном делу.

Бранилац окривљеног И.С., адвокат Н.Д., поднео је захтев за заштиту законитости против напред наведених правноснажних пресуда дана 25.09.2015. године, због повреде Закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине у целини или делимично првостепену одлуку и одлуку донету у поступку по редовном правном леку или само одлуку донету у поступку по редовном правном леку и предмет врати на поновни поступак првостепеном или апелационом суду или нареди да се нови поступак одржи пред потпуно измењеним већем или да преиначи у целини или делимично првостепену одлуку и одлуку донету у поступку по редовном правном леку или само одлуку донету у поступку по редовном правном леку, тако што ће окривљеног применом члана 423. став 1. тачка 1) ЗКП, ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев браниоца окривљеног И.С. је неблаговремен.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, прописано је да због повреде тог Законика (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1) члана 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3) и 4) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Овај рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног, с обзиром на одредбу члана 71. тачка 5) ЗКП, којом су права браниоца ограничена правима окривљеног.

С обзиром на то да из списка предмета и то из повратнице произлази да је окривљени И.С., другостепену пресуду примио дана 30.03.2015. године, а да је његов бранилац, адвокат Н.Д., захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда поднео преко поште дана 25.09.2015. године, дакле по протеклу законом прописаног рока из члана 485. став 4. ЗКП, за подношење овог

ванредног правног лека, то је Врховни касациони суд исти оценио неблаговременим.

Из изнетих разлога, а на основу члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП, одбацио је као неблаговремен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног и одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа - судија
Бата Цветковић,с.р.**